Pregaria.cat

Entrada

És ell qui ens cerca a nosaltres

Feia molta estona que era a la biblioteca; potser tres hores. Per descansar una mica va anar cap a la finestra que dóna a la plaça i començà a observar la gent. Es fixa en una noia, que sembla que està esperant que arribi algú. Un xic inquieta, de tant en tant mira cap un costat en el que hi ha la sortida del metro. Es nota que va arreglada; no massa, però el suficient per donar una impressió de dia normal, i un toc de bon gust, segurament per caure bé. Ara surt un bon grup del metro i hi ha un noi, que sens dubte, és el que ella espera. L'observador de la finestra pensa que la noia es mourà, potser sortirà corrent....però no, resta quieta, fins i tot sembla que s'amaga una mica al costat del portal del Centre Cívic. És evident que vol donar la impressió de trobada casual. Quan ell va caminant mig distret cap a la porta, ella fa com si en sortís, oh quina casualitat!!.. es troben de cara. Cap casualitat. Ella l''estava cercant. Sabia que avui a aquesta hora ell passaria per allà....

Fa molts temps que tu cercaves a Déu entre dubtes, preguntes, alguna conversa amb amics i la necessitat de trobar sentit a la teva vida. Pensaves que si fos cert que Déu hi fos, segurament la teva vida canviaria. Trencaria aquesta soledat interior i dinamitzaria uns potencials que tens mig adormits. En els moments d'incertesa et deies a tu mateix: com el podré trobar, on és, si existeix?... que n'és de complex arribar a uns mínims de seguretat en un tema tan transcendent!

La teva observació des de la finestra de la biblioteca t'ha sobtat profundament. Era ella la que cercava, per molt que ell possiblement no en tingués ni idea. No serà que Déu em cerca a mi més que no pas jo a Ell?

Quiet encara al costat de la finestra, veus la plaça, però ja no mires. Has entrat en una altra dimensió, la de la interioritat. Tens els ulls de l'ànima clavats en una mena d'infinit sense imatges, que et commou. Realment serà Ell que em cerca a mi?

Ja fa una setmana d'aquesta forta impressió. Finalment t'has decidit a fer una visita a un amic dels pares, que és monjo de Montserrat, i que alguns cops t'ha escoltat i aconsellat de forma positiva. Ara ets al seu davant i li has explicat tot. Et mira atentament, i sents la simpatia que aflora en els seus ulls un xic miops i mig amagats sota les ulleres.

No ho dubtis t'està cercant. No ara, des de fa temps. És especialista en aquesta mena de trobades. Deixat trobar. Surt del soterrani i entra a la gran plaça... si veus gent pobre o que pateix Ell està a prop... Déu es deixa trobar en els germans.. .. et cal anar preguntant al teu cor. Déu et cerca en els evangelis, en els pobres, arreu i en el teu cor. Ara ja ha trucat a la teva porta.

Jesús Renau sj.